

[Holger Larsen.]

i April Maaned 35 000 Kr. Saa stiger Beløbet stadig. I Maj Maaned var Beløbet 39 000 Kr., i Juni 40 000 Kr., Juli 43 000 Kr., August 43 000 Kr., September 42 000 Kr., Oktober 47 000 Kr. og fra den 1. November til 26. November 43 000 Kr. Det vil sige, at Københavns Kommune faar et Restbeløb tilbage paa 288 000 Kr. Men jeg gør opmærksom paa, at heraf skal man betale Sygepleje, og at det for det sidste Aar har drejet sig om et Beløb paa 20 000 Kr. Naar dette Beløb trækkes fra, har Københavns Kommune tilbage ca. 267 000 Kr. til Imødegaaelse af Udgifterne i December, Januar, Februar, Marts.

Hvis der i disse 4 Maaneder skal bruges et Beløb paa mindst 50 000 Kr. pr. Maaned, er man oppe paa et Beløb af 200 000 Kr. Saa har Københavns Kommune ingen Penge at købe Brændsel for til de gamle, idet Udgifterne til Brændsel til gamle i København andrager et Beløb af 300 000 Kr.

Ærede Medlemmer, jeg kan ikke afholde mig fra at sige, at naar den store Københavns Kommune ikke er i Stand til at yde sine gamle Brændsel, og naar talrige By- og Landkommuner ikke er i Stand til det, kan jeg ikke forstaa den Stilling, Mindretallet i denne Sal tager. Nu er det mig meget vel bevidst, at jeg er ikke i Stand til, selv om jeg kunde tale aldrig saa godt og varmt for de gamle, at omvende de to politiske Partier. Men i alt Fald vil Forslaget nu blive vedtaget i dette høje Ting, og selv om det ikke giver Brænde til de gamle, er det mig dog en Tilfredsstillelse, fordi det viser, at det, de gamle og den almindelige Befolkning har naaet her i Danmark, er dette, at de i det danske Folketing har Flertal for, at der skal ydes dem tilstrækkelig Hjælp.

Takket være den Forfatning, vi har, er det ikke muligt nu at gennemføre dette Lovforslag, naar det ikke vedtages i det andet høje Ting. Det skulde nu vel ikke være saaledes, at Folketinget skulde falde paa Knæ for det andet høje Ting; men der skal fra denne Plads lyde en Advarsel til det andet høje Ting. Jeg tvivler paa ingen Maade om, at det andet høje Tings Dage er talte; det er kun et Tidsspørgsmaal, naar den danske Forfatning kun tæller eet Ting, og jeg siger til det andet høje Ting, at jeg vilde dog, hvis jeg havde været Medlem af Tinget, nødig have den Skamplet sat paa mig, at jeg frem i Tiden skulde høre: Den Gang Danmark havde et Landsting, var de gamle ikke i Stand til at fyre i deres Kakkelovne.

Jeg henstiller derfor til det andet høje Ting i den sidste Time at tage dette i Betragtning. Men jeg gaar endogsaa saa vidt, at jeg, til Trods for at jeg er Medlem af dette Ting, tilhører et Flertal her, alligevel for de gamles Skyld anraaber Flertallet i det andet høje Ting: Lad os faa denne Brændselshjælp, saa de gamle kan blive i Stand til at leve i nogenlunde gode Kaar! Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Kr. Kristensen: Det ærede Medlem, som nu talte, beklagede sig over, at der ikke var noget at fyre i Kakkelovnen med, men jeg kan forstaa, at det ærede Medlem i alt Fald ikke mangler noget, for han fyrede saaledes i, at det egentlig godt kunde slaa til til en hel Del flere end ham selv.

Det er en Selvfølge, at naar vi fra Venstres Side under Ministeriet Madsen-Mygdal gik ind for en Nedsættelse af Udgifterne, en Nedsættelse, som vi mente var paakrævet ifølge den Kronestigning, som har fundet Sted, gaar vi ikke med til en Forøgelse af Udgifterne, saa snart den Regering har endt sit Arbejde, medmindre der kan fremsættes saadanne Grunde, at vi anser det for nødvendigt.

Jeg sagde ved første Behandling af dette Lovforslag, at i en Tid, hvor andre har maattet indskrænke sig, hvor andre har faaet Nedsættelse, har de, der nyder godt af vor sociale Lovgivning, i Virkeligheden faaet en Forøgelse, naar der tages Hensyn til den forøgede Købeevne, Kronen har. Det paaviste jeg med Hensyn til Aldersrentenydere, og det samme kan paavises med Hensyn til Invalidere. Invalidere blev i Loven af 1921 fastsat til 800 Kr., og skulde det omregnes efter det Pristal, vi har nu, vilde det blive et Beløb paa 532 Kr., men Renten er sat til 540 Kr., saa der er ikke noget at beklage sig over i saa Henseende. Dertil kommer, at alle de, som er absolut uarbejdsdygtige, som er fuldstændig Invalidere, har bevaret de 800 Kr., og det betyder, at de har en forholdsvis langt gunstigere Stilling, end de havde før.

Det kan derfor ikke hjælpe, at man kommer og begrunder dette Lovforslags Fremsættelse med, at der er blevet gjort Uret før. Det synes jo da ogsaa at være kommet noget i Baggrunden i den senere Tid. Nu hører vi mere i Almindelighed, at det er alt for lidt, de gamle i Samfundet faar. Jeg skal indrømme, som jeg har gjort før, at der kan være enkelte Tilfælde, hvor det kunde være ønskeligt, at man kunde